

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 10/2014

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 13.02.2015. године

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД 13.02.2015. ГОДИНЕ**

Председник већа:

Председник већа отвара заседање у предмету Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду К-По2 10/2014 у кривичном поступку против оптуженог Живковић Миодрага због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у саизвршилаштву у вези члана 22 КЗ СРЈ, а по оптужници тужиоца за ратне злочине КТО бр.6/14 од 04.06.2014. године.

Веће ће поступати у следећем саставу: председник већа судија Винка Бераха Никићевић, чланови већа су судије Вера Вукотић и Владимир Дуруз. Записничар је Сњежана Ивановић, судијски помоћник Никола Ускоковић.

Да ли има примедби на састав већа?

Адв. Драган Палибрк: Не.

Председник већа: Нема примедби на састав већа.

Председник већа утврђује да су на главни претрес приступили:

-Заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић, оптужени Живковић Миодраг, бранилац оптуженог адвокат Драган Палибрк. И Ви сте? Приправник ...

Адв. Драган Палибрк: Бојана Мишина.

Председник већа: Присутан је и пуномоћник оштећених... Није пуномоћник, није ту Андрејевић, уредно обавештена. А што седите ту, што сте Ви овде? Посматрач. Добро.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ЗА ОПТУЖЕНОГ

Хоћете прићи овде.

Оптужени Миодраг Живковић, звани Мија јел` тако?

Опт.Миодраг Живковић: Тако је.

Председник већа: [REDACTED]

Опт.Миодраг Живковић: Да.

Председник већа: Какво вам је брачно стање?

Опт.Миодраг Живковић: [REDACTED]

Председник већа: Да ли имате деце?

Опт.Миодраг Живковић: [REDACTED]

Председник већа: Која је ваша адреса становања?

Опт.Миодраг Живковић: Моја адреса је [REDACTED]

Председник већа: Јел` Вам то пребивалиште?

Опт.Миодраг Живковић: Пребивалиште, да.

Председник већа: Ту станујете?

Опт.Миодраг Живковић: Да.

Председник већа: А шта је ово [REDACTED]

Опт.Миодраг Живковић: На [REDACTED] ја имам кућу у којој сам повремено доле, где имам и радионицу.

Председник већа: Добро. Реците ми, Ви сте осуђивани?

Опт.Миодраг Живковић: Да.

Председник већа: Да ли се води још који кривични поступак против Вас?

Опт.Миодраг Живковић: [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED] Само ми реците јел` ово ваша кућа у викенд насељу?

Опт.Миодраг Живковић: Да.

Председник већа: Колика је то кућа?

Опт.Миодраг Живковић: [REDACTED]

Председник већа: А стан, овде стоји да сте [REDACTED]

Опт.Миодраг Живковић: Да, са сестром.

Председник већа: [REDACTED]

Опт.Миодраг Живковић: [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]

Опт.Миодраг Живковић: [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]

Опт.Миодраг Живковић: [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]

Опт.Миодраг Живковић: [REDACTED]

Председник већа: Добро. Можете се вратити на место. Пажљиво ме слушајте.

Оптужени се поучава о његовим правима и дужностима у смислу члана 68 и 70 ЗКП да све што изјави може бити коришћено као доказ у поступку, да може ништа да не изјави, да ускрати одговор на поједино питање, слободно изнесе своју одбрану, призна или не призна кривицу, да његовом саслушању присуствује бранилац, да разматра списе и разгледа предмете који служе као доказ, да прикупља доказе за своју одбрану, да се изјасни о свим чињеницама и доказима који га терете и да изнесе чињенице и доказе у своју корист, да испитује сведоке оптужбе и захтева да се под истим условима као сведоци оптужбе у његовом присуству испитају и сведоци одбране.

Оптужени је дужан да се одазива на позиве суда и обавести суд о промени адресе и пребивалишта односно намери да промени адресу пребивалишта или боравишта, а посебно о праву да износи чињенице и предлаже доказе у прилог своје одбране, да поставља питања сведоцима, вештацима и да ставља евентуалне примедбе.

Упозорава се оптужени у смислу члана 389 ЗКП да пажљиво прати ток главног претреса и да је дужан да предложе за извођење појединих доказа изнесе одмах или у најкраћем року по сазнању да је њихово извођење потребно.

Да ли сте ме разумели?

Опт.Миодраг Живковић: Да.

Председник већа: Разумели сте ову поуку. Добро.

ИЗЛАГАЊЕ ОПТУЖБЕ

Изволите.

Заменик тужиоца: Оптужницом Тужилаштва за ратне злочине терети се Миодраг Живковић што је:

дана 14.06.1992. године у вечерњим часовима у Бијељини у Босни и Херцеговини као припадник добровољачке јединице при српским оружаним формацијама кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба који је тада постојао на простору БиХ, а није имао карактер међународног сукоба између наоружаних формација српског, хрватског и муслиманског народа који је живео у БиХ противно члану 3 став 1 тачка 1ц, али смо ми накнадним дописом пошто је то био запуст калами - 1а и 1ц тако треба да стоји, значи тачка 1а и тачка 1ц IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године, Службени лист ФНРЈ бр.24/50 и члан 4 став 1 и став 2 тачка А и тачка Е Допунског протокола уз Женевску конвенцију о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба (Протокол II) од 12.08.1949. године (Службени лист СФРЈ бр.16/78 међународни уговори, према цивилним лицима која не учествују непријатељствима а у односу на које се мора поступати у свакој прилици човечно без икакве неповољне дискриминације засноване на етничкој или верској припадности, насилно поступао вршио силовања и примењивао нарочито увредљиве и понижавајуће поступке којима се вређа лично достојанство,

па је тако:

након што је њему и припадницима добровољачке јединице Драгану Јовићу, Зорану Ђурђевићу и Алену Ристићу против којих је поступак правноснажно окончан, у разговору у кафићу „Треф“ мештанин Данило Спасојевић, против кога се поступак одвојено води у БиХ, рекао да у граду живи муслимански екстремиста А. Р. да набавља оружје за Муслимане и да у својој кући има оружја, сви заједно постигли договор да оду до његове куће у Новом насељу у улици Омладинских бригада, до које су се довели путничким возилом марке „Застава 128“ где им је Данило Спасојевић показао кућу А. Р. након чега су наоружани ватреним оружје и униформисани, сем Данила Спасојевића који је био у цивилној одећи, ушли у кућу тражећи оружје од А. Р. па кад им је исто предато извршили претрес куће, одузели новац и накит, да би потом уз претњу оружја у присуству А. Р. његове супруге Ф. и синова Н. и малолетног Х., принудили Р. њерку Н. и снаху Х. - супругу Н. да са себе скину сву одећу, а затим у ходнику и у суседној просторији над њима наизменично вршили силовања и противприродни блуд стављајући им своје полне органе у уста, након чега је Драган Јовић ставио цев аутоматске пушке у уста оштећеном А. Р. и извршио опаљење чиме га је лишио живота, а затим су напустили кућу потеравши испред себе оштећену А. Н. и оштећену А. Х. кроз град голе и босе, додатно их мучећи и понижавајући на тај начин као и А. Н. који је био обучен, да им покаже ко има возило у комшилуку, а обзиром да се њихово возило претходно заглавило у каналу поред пута и да није могло да се покрене, па стигавши до куће Т. Д. у улици [REDACTED], ушли у кућу и од исте одузели новац, накит, кључеве од возила и возило марке „Југо 55“ којим су се удаљили са лица места водећи са собом оштећену А. Н. и оштећену А. Х. успут оставивши Спасојевић Данила у граду, након чега су наставили пут ка Брчком, да би доласком у место звано Љељенча, Општина Бијељина, зауставили возило и испред возила поново наизменично вршили њихово силовање и противприродни блуд стављајући им своје полне органе у уста и у анус (чмар), да би их потом голе и босе оставили на путу и удаљили се са лица места,

-чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона Савезне Републике Југославије у саизвршилаштву у вези члана 22 истог закона.

Председник већа: Захваљујем.

Заменик тужиоца за ратне злочине излаже из оптужнице опис дела из ког произлазе законска обележја кривичног дела као и законски назив кривичног дела.

ИЗЈАШЊАВАЊЕ ОПТУЖЕНОГ

Изволите. Станите овде. Да ли сте разумели оптужбу?

Опт.Миодраг Живковић: Да разумео сам.

Председник већа: Реците ми да ли желите да се изјасните о оптужби, с тим што Вас ја упозоравам да нисте дужни да се изјасните о оптужби нити сте дужни да одговарате на постављена питања.

Опт.Миодраг Живковић: Желим да дам своју одбрану.

Председник већа: Добро. Да ли признајете да сте учинили кривично дело за које сте оптужени?

Опт.Миодраг Живковић: Не.

Председник већа: Добро.

Оптужени изјави да је разумео оптужбу, да жели да се изјасни о оптужби и да не признаје да је извршио кривично дело за које је оптужен.

ПОЧЕТАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ ОПТ. ЖИВКОВИЋ МИОДРАГА

Председник већа поучава оптуженог да може да се изјасни о свим околностима које га терете и да може изнети све чињенице које му иду у корист.

Изволите. Ви можете у неометаном излагању да изнесете вашу одбрану, а после ћемо Вам постављати питања. Значи крените од тог где сте били, којој јединици сте припадали у овом критичном периоду, значи нас интересује јун '92. година, где сте били, изволите.

Опт.Миодраг Живковић: Те '92. године у јуну месецу ја сам се налазио на ратишту у Босанском Шамцу, тачније у селу Брвник. Тог 14. јуна је дошла једна нова група добровољаца у Босански Шамац за чији долазак ме је обавестио командант Територијалне одбране иначе и мој командант из Босанског Шамца и замолио ме да ја сиђем доле до Шамца и да видим ко је дошао не би ли их задржао ту пошто је њима у то време фалило пуно бораца линије су биле врло празне те '92. године. После завршеног разговора са њим ја сам отишао доле и нашао сам ту групу испред које је стајао тај Драган Јовић који ми се представио да је њихов командант и као капетан

Јовић Драган. У том упознавању он ме је питао, видео је да сам дошао ту са аутомобилом, питао ме да ли би случајно ја могао да га одвезем до Бијељине да он и још неки његови саборци телефонирају, да се јаве својим породицама. У међувремену ја сам му рекао да ја то могу али би морао прво да обавестим своју команду што сам и урадио. Отишао сам до команде, рекао сам свом команданту да би они остали ту, да смо направили добро, да би они остали у Босанском Шамцу и за те њихове захтеве. Он ми је предложио да им изађем у сусрет, али би прво требао да одем у Војну полицију да би узео наравно пропуснице за пролазак кроз тај коридор као и што сам урадио. Ја сам се вратио код њих узео сам Јовића ставио сам га у аутомобил, отишли смо у Војну полицију узели смо те све дозволе и вратили смо се поново у њихову јединицу. Кад смо тамо дошли он је постројио ту своју групу и извео је из строја двојицу, тада сам сазнао како се они зову, њихова имена, Алена Ристића и Ђурђевић Зорана и рекао Ви ћете са нама ићи у Бијељину ако хоћете да телефонирате, да се јавите код куће и они су на то пристали. Недуго после тога сели смо у аутомобил и пошли смо за Бијељину. Успут на путу до Бијељине свратили смо у Брчко пошто ми је Јовић рекао у једном моменту да зауставим аутомобил пошто он ту у неком насељу има неких својих обавеза. Ја сам стао, он је изашао, отишао је и одсуствовао је једно сат времена док смо га нас троје чекали ту поред кола. Када се вратио, продужили смо ка Бијељини. У Бијељину смо дошли негде око 20,30 или око 21 час, не сећам се тачно, они су рекли да ћемо свратити прво у један кафић у који су они већ раније били, у коме су већ раније били док су долазили на путу из Београда. Ту смо свратили у тај кафић наручили смо пиће и Јовић у разговору са конобаром је питао, уствари питао је конобара - да ли постоји негде могућност, неки телефон да би они обавили тај разговор. И Јовић је тог момента питао ту једног момка који се зове Спасојевић Данило који се затекао тог момента у истом том кафићу да ли он то може да нам омогући, Данило је рекао да он од 22 сата ради у фирми „Сембери транс“ и да је ту ноћни чувар и да када он буде пошао тамо у фирму да кренемо са њим и да ће тад моћи да се обаве ти телефонски разговори. Ми смо ту седели још једно сат времена, попило се још неколико тура пића и у међувремену Јовић сазнаје од конобара исто да ту у Бијељини постоји човек који продаје оружје и који снабдева Муслимане оружјем, у неком њиховом интерном разговору, мислим који и ми повремено чујемо. И пита Данила у том моменту да ли он зна где Р■■■■ живи, а Данило је одговорио да зна. И ту смо и даље седели провели још неко време, кад је дошло 22 сата сви смо се покупили и кренули смо ка фирми код Спасојевић Данила да одатле они обаве те телефонске разговоре. Ја сам их одвезао тамо, они су ушли у неку просторију одакле су телефонирали док сам их ја чекао напоље. У међувремену они излазе напоље из те просторије ја седим у колима за то време, улазе сви у кола и Јовић ми каже - сада ћеш ме возити, одвешћеш на место где ти овај момак буде рекао. Ја нисам питао ништа, сели смо сви у аутомобил и пошли смо ка том насељу где смо дошли за релативно брзо време од 15 минута, које је било у мраку и није било струје. Једног момента, да, Данило је рекао - стани прошли смо. Ја сам стао, кад сам га враћао, ауто назад у рикверц, нагазио сам на неку траву и ауто ми склизнуо са пута и ту смо отишли заглављени. Изашли смо из кола, покушали да ауто извеземо на пут, међутим у томе нисмо успели. У том моменту сви излазе из кола, покушавамо да га изгурамо на друм, то нама не успева, и тада Данило каже Јовићу - то је та кућа и показује једну велику кућу. Ја сам то схватио да је то кућа вероватно од тог Р■■■■ о коме су они причали. Ја питам Јовића зашто идемо овде, каже - идемо да обавимо тај претрес, брзо ћемо и после тога идемо назад за Босански Шамац. Ја сам га посаветовао у међувремену пошто знам имали смо сличне приче и у Шамцу где су Муслимани ти лојални имали оружје и ово оно, али се то не ради тако и реко сам му да то није добро, да пријавимо то у МУП у Бијељини па да са њима то одрадимо заједно пошто ми не знамо ни ко је то и касно је и шта ја знам, међутим он није хтео да ме послуша у том случају и увидевши да је, дошли смо сви до

улаза до капије од те куће и видевши да има камион паркиран у дворишту Јовић је рекао Данилу - ајде ти зови сад тог Р■■■■ да нам помогне да ми извучемо наш аутомобил из шанца. После неколико дозивања нико се није одазивао и онда смо, од тог момента смо сви ушли у двориште и Јовић је рекао у том моменту мени - даћеш ти Данилу своје оружје свој „шкорпион“ и идемо унутра. Пошли смо сви ка том првом спрату куда су водиле те степенице и идемо унутра. Пошли смо сви ка том првом спрату које су водиле те степенице и ка улазним вратима. Када смо дошли до улазних врата Ђурђевић и Јовић су куцали на врата, Р■■■■ је отворио врата, они су га угурали унутра, ушли и за њим смо ушли сви у кућу. Кад смо ушли у кућу у кући је био мрак није било светла и онда је Јовић замолио, не замолио, него наредио газди куће да упали неку свећу што је он и урадио. Само мало ...

Председник већа: Само да Вам кажем. Ви можете да се користите тим белешкама али не можете да читате одбрану, значи само поједино ...

Опт.Миодраг Живковић: Не, не, не, не желим да читам, не, не. Само мало, да, онда је ту настао хаос, он је дигао, Јовић је дигао толику галаму тражио од покојног Р■■■■ је тражио сво оружје које има да преда, он је говорио да нема ништа, да има само једну ловачку пушку и пиштољ за који има регуларну дозволу. Да ли могу мало да се сконцентришем ...

Председник већа: Је л` хоћете неку паузу?

Опт.Миодраг Живковић: Да, и тада, тада Ристић и Ђурђевић крећу да претресају кућу, улазили су у све просторије, жена покојног Р■■■■ стоји на дну тог ходника у једној великој просторији држи ту неко дете, та слика ми је баш остала у сећању. После свег тог претреса ми се, мислим Јовић је схватио да више у кући нема оружја и онда је он убацио све присутне који су били тада на ходнику постројени убацио их је у једну собу. Ја и Данило стојимо на ходнику ту испред улазних врата и све то гледамо. Све их убацује у ту собу, а снахи и ћерки наређује да се скину голе, што су оне и урадиле истог момента. Ђурђевић одводи ћерку Н■■■■у ту прву собу где смо били ја и Данило, а Х■■■■ доводи ту на сред предсобља и ту је тера да клечи и онда је приморава на противприродни блуд галамећи ту, викајући и шта ја знам, где је након неког времена и силује у неком стојећем ставу ту поред неких врата од неког купатила. Ја сам пар пута позивао све да изађемо напоље да он прекине с тим да ради, међутим нико ме ништа није слушао. Међутим, кад је Јовић оставио Х■■■■ онда је преузима Ђурђевић, обара је ту на под и он је силује истог момента. Ја сам опет позивао све да изађу напоље, нико ме није слушао, после тога ја сам напустио кућу. Сишо сам до дворишта, изашо сам из дворишта, вратио сам се до аутомобила, покушао сам да упалим аутомобил да га сам извезем на улицу, то ми није успело, онда сам ја кренуо назад. Када сам дошао до капије чуо сам један пригушен пуцањ. Ја сам се напољу задржао једно 10, 15 минута, чуо сам један пригушен пуцањ за који нисам могао да одредим тачно одакле долази. Минут, два после тога кад сам ја већ стигао до дворишта отварају се улазна врата и на вратима се појављују обе жене голе потпуно, са Н■■■■ сином и свима сем Јовића. Силазе доле и ја питам Ђурђевића - зашто сте њих извели доле ове жене, он каже - не знам то је тако наредио Јовић. У моменту, он их, Ђурђевић, у том моменту долази Јовић убацују жене у камион и Ђурђевић тражи од Н■■■■ сина покојног Р■■■■ неку сајлу да би ми извукли аутомобил. Док ја и Н■■■■ везујемо аутомобил, Јовић и Ђурђевић улазе у камион. Покушали смо да повучемо аутомобил да га извучемо из шанца, међутим сајла је пукла и они су заглавили тај камион ту у шанцу поред дворишта куће. Тог момента Јовић излази из камиона избацује жене напоље, као

и Ђурђевић са њим, и пита Н [REDACTED] да ли зна некога ко ту у близини има неки аутомобил чиме би се ми превезли.

Извините да ли могу да добијем воду, уста су ми сува, притисак ми је страшно...

Председник већа: Може. Хоћете ми молим Вас, чашу воде.

Адв. Драган Палибрк: Само ћу искористити паузу, он је мени рекао можда сам ја то требао да пријавим, имао је притисак 100, он је сад пред мерио притисак имао је притисак 100 са 70, тако да не знам, ако Ви процените да можда ...

Опт. Миодраг Живковић: Океј, океј, могу ...

Председник већа: Је ли се Ви осећате способним да можете да изнесете одбрану?

Адв. Драган Палибрк: Он хоће пошто-пото да изнесе мислим ...

Опт. Миодраг Живковић: Могу, могу ја мислим да могу, да.

Председник већа: Је ли хоћете да Вас погледа лекар?

Опт. Миодраг Живковић: Не, нећу, па био сам малопре. Имам страшно низак притисак и само сам хтео мало воде јер уста су ми сува.

Председник већа: Ево сада ћете добити чашу воде.

Опт. Миодраг Живковић: И Јовић пита у међувремену, пита Н [REDACTED] да ли зна где има неки аутомобил у близини и он му показује на једну кућу, па каже - има ту доле у комшилуку неку кућу низ улицу. Где у том моменту сви крећу ка тој кући, ја се поново враћам до аутомобила ту вадим своје ствари, купим све своје ствари документа, пушку, и још неко наоружање које сам имао у аутомобилу и идем за њима. Док сам ја дошао, док сам стигао до њих ту затичем Алена Ристића како стоји са женама на улици, нема нигде никог. Питам где су остали, каже - отишли су доле до неке куће да узму аутомобил. Убрзо после тога се појављује Ђурђевић са неким црвеним „Југом“ и за њим иду сви пешке и долазе до нас. Ту седамо сви кола... Е хвала Вам.

Ту седамо сви у аутомобил и крећемо, свих седморо, и крећемо за Бијељину. Долазимо у центар Бијељине ту остављамо Данила, Јовић враћа Данилу неки његов службени пиштољ који му је одузео, Данило враћа мени мој „шкорпион“ и ту се растајемо.

Одатле крећемо на пут према Брчком. Кад смо изашли из Бијељине на путу ка Брчком на једном одређеном, на неком месту где је било неко проширење поред пута ту Јовић наређује Ђурђевићу да заустави ауто и ту излазимо сви из кола. У међувремену не причамо ништа, Јовић је љут на мене, мислим хаос један потпуни мук. Ја још ништа не знам шта се десило у кући. Излазимо напоље, Јовић приморавао поново Х [REDACTED] ту да клекне и приморава је на блудне радње ту испред, а Ђурђевић узима Н [REDACTED] и води је до аутомобила где је наслања на гепек од кола и ту је силује. Када су завршили, кад је Јовић завршио са Н [REDACTED] он је предаје Алenu Ристићу који је води исто тамо на исто место и ту поред Ђурђевића он силује присутну Х [REDACTED]. Кад су они завршили целу причу Јовићу то није било мало позвао је Н [REDACTED] и одвео је у аутомобил и на седишту од сувозача ту је приморавао поново на блудне радње. Кад су све то завршили, ја сам сво време био ту на 5, 6 метара око њих шето нервозно, кад су све то завршили Јовић је

у једном моменту рекао - шта да радимо с њима, да их побијемо, е мени је тада пуко филм и рекао сам му - слушај брата ово нећеш моћи, сигурно бар док сам ја овде. С тим су се сложили и Ђурђевић и Алан Ристић и жене су пуштене, отишле су низ пут. Ми смо сели у кола, отишли смо, кренули смо ка Брчком, уствари ка Босанском Шамцу и на једном пункту смо били заустављени од стране припадника наше неке формације, они су нас замолили да сачекамо ту полицију, полиција је дошла одвезли су нас у СУП у Бијељину. Ето то је моја прича.

Председник већа: То је ваша одбрана.

Опт.Миодраг Живковић: Да. У СУП-у у Бијељини знам да су их јако малтретирани, тукли су их, били су изобличени, ја сам био у посебном једном одељењу и нисам имао неке притиске јер су људи из Босанског Шамца нешто реаговали, звали су, питали су за мене шта се десило ово-оно, тако да, мене је потпуно испитивао други инспектор за разлику од њих, неки инспектор Л. који је био врло коректан према мени, уствари додуше прву ноћ ми нису дали ни воду, пио сам неку воду из радијатора и шта ја знам да Вам не причам. То је то.

Председник већа: Хоћете само рећи у том периоду јуна '92. године којој јединици сте Ви припадали?

Опт.Миодраг Живковић: Ја сам припадао „Радикалима“, добровољачки ...

Председник већа: Не, не, јесте били формацијски негде ...

Опт.Миодраг Живковић: Добровољачким јединицама „Радикалне странке“. Ја сам преко њих дошао, ја сам већ био два, три месеца у Бијељини пре него што је дошла та група.

Председник већа: Добро. Да ли сте имали задужену униформу?

Опт.Миодраг Живковић: Па ја сам имао задужену униформу него претходно дана смо били у некој акцији, ја сам тог дана имао тренерку на себи, значи кад сам дошао до њих имао сам обучену белу тренерку у чему сам био и у Шамцу и у Бијељини сво време. Тог дана нисам носио униформу, јел' био сам у некој акцији, униформа је била поцепана, па сам је дао на сређивање и тако.

Председник већа: Имали сте „шкорпион“ од оружја.

Опт.Миодраг Живковић: Да, имао сам ја аутоматску пушку, имао сам пун рап, али све ми је то стајало у аутомобилу на полици од аутомобила, то нисам износио из кола. Износио сам само „шкорпион“ који је био код господина Спасојевић Данила.

Председник већа: А што сте му дали „шкорпион“?

Опт.Миодраг Живковић: То ми је наредио Јовић у дворишту куће да ја њему дам пошто му је Јовић одузео његов службени пиштољ не знам из ког разлога.

Председник већа: И Ви тада, том приликом онда нисте имали ништа од оружја?

Опт.Миодраг Живковић: Не, ја од оружја ништа нисам имао, не, не.

Председник већа: Добро. По закону бранилац ће Вам прво поставити питање, ја сам само овако мало неки уводни део. Изволите.

Адв.Драган Палибрк: Хвала, немам ни једно питање.

Председник већа: Немате питања. Тужиоче, изволите.

Опт.Миодраг Живковић: Ја сам сад мало ово збрзо, можда нисам реко све тачно детаље али добро.

Председник већа: Можете у сваком моменту да допуните одбрану.

Опт.Миодраг Живковић: Да.

Заменик тужиоца: Ви сте рекли у својој одбрани данас, сада на крају на питање председнице већа да сте дошли као добровољац из Београда у организацији странке коју сте поменули. Реците ми када сте ви дошли на ратиште?

Опт.Миодраг Живковић: Ја сам дошо на ратиште у Босански Шамац негде отприлике у марту месецу, не сећам се датума.

Заменик тужиоца: Значи у односу на ово време, неколико месеци раније, јел тако?

Опт.Миодраг Живковић: Да, да, у односу на њих, сигурно, ја сам ту већ био два и по, три месеца.

Заменик тужиоца: Добро. Реците ми наоружање и униформу кад сте задужили и где? Говорите да имате аутоматску пушку.

Опт.Миодраг Живковић: Ја сам, наоружање сам задужио све у Босанском Шамцу када сам дошао из Београда све сам задужио у Босанском Шамцу.

Заменик тужиоца: Рекли сте данас да сте тога дана били у белој тренерници. Да ли сте комплетно били у цивилној одећи или сте имали део неки...

Опт.Миодраг Живковић: Комплетно.

Заменик тужиоца: Комплетно сте били у цивилу?

Опт.Миодраг Живковић: Комплетно да и горњи и део сам имао белу тренерку. Молим?

Заменик тужиоца: Шта сте имали на ногама?

Опт.Миодраг Живковић: На ногама сам имао патике неке мислим.

Заменик тужиоца: Да ли сте имали нешто на глави?

Опт.Миодраг Живковић: Не.

Заменик тужиоца: Да ли сте били, да ли сте имали бркове, браду или нешто тако?

Опт.Миодраг Живковић: Не.

Заменик тужиоца: Не, добро. Реците како су били обучени остали који су били са вама а које ви помињете да се зове...кажите. Како су били обучени?

Опт.Миодраг Живковић: Комплет су били униформисани, имали су маскирне униформе.

Заменик тужиоца: А како је био обучен Данило Спасојевић?

Опт.Миодраг Живковић: Данило Спасојевић је имао неку радну блузу, ја мислим нешто тевет, колико се ја сећам, давно је било.

Заменик тужиоца: Комплетно и горњи и доњи део. Да ли се сећате?

Опт.Миодраг Живковић: Могуће да је имао фармерке и ту неку радну блузу, неког портира и шта знам.

Заменик тужиоца: Реците шта су имали од наоружања ова лица, да ли се сећате?

Опт.Миодраг Живковић: Они су имали аутоматске пушке.

Заменик тужиоца: Сви?

Опт.Миодраг Живковић: Да, да. Не, Јовић је имао онај немачки шмајсер, онај стари.

Заменик тужиоца: Добро, само оно што се сећате. Да ли је неко од њих имао кратку цев? Мислим на пиштољ или револвер или тако нешто.

Опт.Миодраг Живковић: Јовић је имао неки малокалибарски пиштољ, тога се сећам, да, и Данило је имао свој наравно службени пиштољ који му је Јовић одузео у међувремену док су они били у оној просторији тамо што су телефонирали, ја то нисам знао.

Заменик тужиоца: Реците ми да ли се сећате да ли је неко од њих имао нешто на глави капу, шлем, беретку?

Опт.Миодраг Живковић: Ђурђевић је носио беретку.

Заменик тужиоца: Беретку какву?

Опт.Миодраг Живковић: Једини који је имао.

Заменик тужиоца: Беретку јел?

Опт.Миодраг Живковић: Да.

Заменик тужиоца: Реците ми да ли се сећате да ли су они тада имали бркове, браду или нису, или се не сећате уопште?

Опт.Миодраг Живковић: Сећам се како да не.

Заменик тужиоца: Кажите.

Опт.Миодраг Живковић: Јовић је имао браду онако стандардну, месец дана, отприлике као ви, и имао је и Ђурђевић браду.

Заменик тужиоца: А овај Ален?

Опт.Миодраг Живковић: Ален не.

Заменик тужиоца: А кад кажете за Ђурђевића да је имао браду је ли била већа или мања од?

Опт.Миодраг Живковић: Па можда мало већа од Јовића.

Заменик тужиоца: Значи можемо рећи да су Јовић и Ђурђевић имали браду а да овај Ристић није имао?

Опт.Миодраг Живковић: Да, да.

Заменик тужиоца: Реците ми молим вас да ли се сећате да ли је неко од те тројице имао евентуално неку минђушу у уху или?

Опт.Миодраг Живковић: Имао је, имао је Ристић Ален је имао минђушу.

Заменик тужиоца: Тога се сећате. На оба увета или на једном?

Опт.Миодраг Живковић: На једном мислим и две. На једном увету.

Заменик тужиоца: Добро. Ако сам добро записао председнице, а ви ако нисам ви ми ускратите питање. Говорите у свом исказу да сте ишли да телефонирате код овог човека који је био ноћни чувар.

Опт.Миодраг Живковић: Да.

Заменик тужиоца: И ви возите возило то којим сте дошли?

Опт.Миодраг Живковић: Да, да ја сам возио сво време.

Заменик тужиоца: Ви сте, добро. Каже ако сам ја добро записао, каже пита ме Јовић да возим до те куће тог муслимана. Јесте ли тако рекли, јел вас питао Јовић или вам је...

Опт.Миодраг Живковић: Не, не, кад смо изашли, они кад су телефонирали, сви су ушли у аутомобил и Данило, што је мене изненадило где ће он сада, он каже не возићеш нас тамо где ти овај момак буде реко, и то је крај.

Заменик тужиоца: Јел ви знате где идете?

Опт.Миодраг Живковић: Не, тог момента нисам знао. Схватио сам кад смо изашли из кола, кад је Данило реко то је та кућа, ја сам укапирао онда где ми идемо.

Заменик тужиоца: А јел питате зашто да идемо тамо или не питате ништа?

Опт.Миодраг Живковић: Не, нисам питао.

Заменик тужиоца: Нисте питали?

Опт.Миодраг Живковић: Нисам не.

Заменик тужиоца: А кад сте чули да се иде код тог човека који је наводно имао оружје, јесте ли то већ знали кад крећете после телефонирања да ћете ићи код тог човека који је имао?

Опт.Миодраг Живковић: Не, не, ми смо пошли да они телефонирају својим породицама.

Заменик тужиоца: Не, након завршеног телефонског разговора, па се каже идемо код тог, јел се каже шта тај има у својој кући.

Адв.Драган Палибрк: Ја се извињавам, ја морам да сада реагујем, он мало пре лепо каже да уопште није знао до тренутка до кад је дошо до куће где иде.

Председник већа: Да, тако је рекао да није знао.

Адв.Драган Палибрк: Не можете да му сад.

Опт.Миодраг Живковић: Да, кад смо изашли из аутомобила, сви ту кад смо схватили да је аутомобил заглављен, кад је Данило показао на кућу која је већ, коју смо прошли једно двадесетак метара, рекао је то је та кућа, ја сам онда схватио да је онда вероватно то кућа Раме Авдића.

Заменик тужиоца: Нисам ја имао намеру колега ништа да, ја сам реко, чак сам се обратио, ако сте ме слушали председници већа да ако нисам добро запитао да ускрати моје питање. Нисам имао никакву намеру да, боже сачувај. Ко, можда сте рекли ја можда нисам записао. Ко све улази унутра, да ли сви улазите или не?

Опт.Миодраг Живковић: Сви.

Заменик тужиоца: Сви улазите. Што ви улазите?

Опт.Миодраг Живковић: Па они су пошли у тај претрес куће и они кад су кучали на врата човек је отворио врата, њих двојица су ушли и нас троје смо ушли са њима.

Заменик тужиоца: Што ви улазите?

Опт.Миодраг Живковић: Па не знам, ушли су сви.

Заменик тужиоца: Јел вам наредио неко да уђете?

Опт.Миодраг Живковић: Па не.

Заменик тужиоца: Јел могао да вам неко нареди?

Опт.Миодраг Живковић: Па Јовић је могао да нареди тим својима, али мене је занимало шта ће се ту десити, јер сам можда очекивао да можда стварно ту и има неког оружја, хтео сам чисто да видим.

Заменик тужиоца: Значи можемо да кажемо ви добровољно улазите унутра?

Опт.Миодраг Живковић: Да, да, може.

Заменик тужиоца: Кога ви затичете тамо све у кући, рекли сте те две жене које сте рекли имена и презимена, кад сазнајете да се оне зову тако?

Опт.Миодраг Живковић: Наравно то сазнајем касније.

Заменик тужиоца: Касније. Кога има од тих тамо људи присутних, има ту Рамо, ко још?

Опт.Миодраг Живковић: У кући су присутни, у једном моменту док су они били ту буквално постројени, кад је он њих буквално постројио ту на ходнику сви су били на...

Заменик тужиоца: А само да вас, извините што вас прекидам, опишите нам ту кућу, јел то негде уз степенице, да ли је то приземље?

Опт.Миодраг Живковић: То је једна висока кућа и ми смо се попели на први спрат буквално, које постоји степениште и ту су улазна врата, кад се уђе у ту кућу по мом сећању има један дугачак ходник, одмах чим се уђе на једно метар, два поред десно су врата од једне собе, онда има један празан простор, једно три, четири метра, па врата од друге собе, а у продужетку тог ходника је била једна огромна просторија, ја сам схватио то као неки дневни боравак.

Заменик тужиоца: Ко је ту?

Опт.Миодраг Живковић: Ту је, у том моменту ту се налази, ту стоји жена Ф. ја сам сазнао наравно касније како се зове, и држала је испред себе једно мало дете, мислим дечака тог Х.

Заменик тужиоца: И ту су још ови остали које сте набројали Н.

Опт.Миодраг Живковић: Да, они сви стоје ту буквално са десне стране, једино је Н. стајао са леве стране и окренут је био према зиду, њему нисам видео лице.

Заменик тужиоца: А кад се ово дешава ту у кући и о чему ви говорите, то силовање, ја сам то покушавао да запишем, добро добићу после транскрипт па ћу видети ко, шта, како. Јел се то врши наочиглед тих људи, родитеља да кажем и...

Опт.Миодраг Живковић: Не, они су били убачени у ту другу собу, у ту собу другу значи даљу.

Заменик тужиоца: А нису били ту присутни, није ту наочиглед њих то се дешавало?

Опт.Миодраг Живковић: Па могуће да је то, могуће да је неко и видео то из те собе, ја не знам пошто сам ја био на ходнику, одмах на улазу, ја и Данило смо стајали ту близу улазних врата, тако да смо ми то могли да видимо. Да ли је неко од њих могао да види не знам.

Заменик тужиоца: Значи једна од тих жена је уведена у једну собу а другу сте видели да се ту?

Опт.Миодраг Живковић: Ђурђевић је увео ћерку у собу ту где смо ми стајали и био је врло кратко и изашо је напоље и врата су остала затворена.

Заменик тужиоца: Добро, а онда се ово дешава ту?

Опт.Миодраг Живковић: Тако је, то се дешава на ходнику ту.

Заменик тужиоца: То сте рекли, то ћу прочитати кад дође транскрипт да вас не враћам. Кажете нас свих седморо ако сам добро схватио улазите у тај ауто црвени, касније кад је Ђурђевић Зоран у тренутку...

Опт.Миодраг Живковић: Да.

Заменик тужиоца: Ко вози тај ауто?

Опт.Миодраг Живковић: Ђурђевић Зоран.

Заменик тужиоца: Ђурђевић, добро. А да ли можете да се сетите ко је где седео и колико је седело где?

Опт.Миодраг Живковић: У аутомобилу, мислим ја колико се сећам, ја сам седео позади и седеле су те жене и мислим да је Ален био на задњем седишту.

Заменик тужиоца: Значи четворо назад и троје напред?

Опт.Миодраг Живковић: Тако је. Ђурђевић вози а седи Јовић и на сувозачком седишту и Данило на том путу до Бијељине. По неком мом сећању, мислим да нисам погрешно.

Заменик тужиоца: Е сад сам ја ту нека себи питања поставио па ћу сад можда да вас вратим мало назад. Из те куће код Р■■■■ ви кажете да су ови отишли да врше претрес ако сам добро записао, можда грешим, Ђурђевић и Ристић, да врше претрес, траже оружје и не знам ни ја шта.

Опт.Миодраг Живковић: Да, да.

Заменик тужиоца: Јесу ли пронашли нешто?

Опт.Миодраг Живковић: Да, пронашли су ту ловачку пушку коју је Р[ ] рекао да има и пронашли су пиштољ који је њему, не знам био ваљда под јастуком.

Заменик тужиоца: А да ли је нешто, ако се сећате, не желим да инсинуирам, нађено ствари од вредности новац, накит.

Опт.Миодраг Живковић: Не, то ја нисам видео. За све те ствари, значи за новац и у кући код Рапе Авдића и за новац у овој кући где су они били код те, у тој српској кући, ја за то нисам знао уопште, они су то све врло вешто сакрили од мене, тако да то ме, за то сам сазнао тек на упит неког инспектора Лазића који је мене испитивао питао ме је тамо Мијо шта ти знаш о том новцу, ја сам зинуо, кажем каквом новцу и онда ми је он објаснио да је у српској кући узето толико и толико пара, да је код Р[ ] А[ ] узето пара, да су узели неко злато код жене у тој кући, у којој ја нисам ни био, коју нисам ни видео.

Заменик тужиоца: Добро. А да вас питам, ви кажете чујем пригушен пуцањ, они излазе, да ли ви касније кад они излазе сазнајете шта је било са тим пуцњем, да ли је неко погођен те прилике или погинуо или, да ли знате нешто, јел неко коментарише?

Опт.Миодраг Живковић: Не, не, нико ништа не говори у дворишту о томе, ја нисам знао да је Рамо тада, ни тада нисам знао да је Р[ ] убијен.

Заменик тужиоца: А током тог вашег пута возилом док не стигнете тамо?

Опт.Миодраг Живковић: Кад смо њих, кад су жене отишле, кад смо ми сели у кола онда је свима реко у лице Јовић убио сам Р[ ] А[ ], пуцао сам му у уста, где сам ја зинуо, само гледам. Да ме је то шокирало.

Заменик тужиоца: А те жене су биле све голе и босе?

Опт.Миодраг Живковић: Сво време, сво време.

Заменик тужиоца: Сво време, и кад су их извели из куће и?

Опт.Миодраг Живковић: Ја ћерку у кући нисам видео голу, она је обучена ушла у ту собу, Ђурђевић је њу обучену, видео сам само Х[ ] Кад су излазили напоље биле су потпуно голе, прво су изашле њих две су се појавиле, ја сам био у дворишту кад су се та врата отворила видео сам њих две, изашао је Н[ ] и за њима су изашли Ђурђевић, Ристић и Данило.

Заменик тужиоца: И значи оне су све време голе и да кажем и босе и после кад се то завршава то...

Опт.Миодраг Живковић: Да, и низ пут су тај ишле босе. Тако је.

Заменик тужиоца: У каквим сте ви односима били, дал човек то да вас пита, јесте ли упознати са овим исказима који су дали ови људи у досадашњем току поступка?

Опт.Миодраг Живковић: Ја сам сва та списа прочитао по једно пет пута за ово време док сам био у притвору, тако да сам о свему упознат и шта су причали и све, све, све знам.

Заменик тужиоца: Добро.

Опт.Миодраг Живковић: А у односима сам никаквим, Јовића сам један пут случајно после много, много времена видео у Ресавској улици, то сам причао јуче адвокату, буквално хтео сам да га пребијем, али сам се нешто суздржао, није ме препознао, прошло сам само поред њега.

Заменик тужиоца: А да ли имате, јесте ли били са њима у некој завади да кажем за то време, како бисте описали своје односе, знате да вас терете, што би вас они терели ако то није?

Опт.Миодраг Живковић: Да, од момента кад смо изашли сви из аутомобила и кад сам ја питао зашто тамо кад сам му предложио да одемо до МУП-а да то пријавимо, јер знам имали смо сличне случајеве ми, где су поседовали грађани оружје јер се то радило другачије у Босанском Шамцу где сам ја лично био присутан, ал' се то радило другачије са МУП-ом и наравно све како, е од тог момента он једноставно више са мном није хтео, ништа није слушао и све је време нешто био као љут мене.

Заменик тужиоца: Немам више питања председнице.

Председник већа: Добро. Реците ми ово возило што спомињете, да ли је то возило „застава 128“?

Опт.Миодраг Живковић: Да, да.

Председник већа: Јел то ваше возило?

Опт.Миодраг Живковић: Па то је возило које сам ја користио на терену у Босанском Шамцу, мислим имао сам још пар аутомобила и теретних које сам имао на располагању.

Председник већа: А реците ми сада када сте дошли у ту кућу, и када сте видели Х[REDACTED] колико сам вас разумела сте видели голу?

Опт.Миодраг Живковић: Молим?

Председник већа: Јесте ли Х[REDACTED] видели или нисте?

Опт.Миодраг Живковић: Само Х[REDACTED] да, она се скинула...

Председник већа: Како је дошло до тога, не може она сама да се скине.

Опт.Миодраг Живковић: Сама се скинула.

Председник већа: Да ли је неко рекао да се скине?

Опт.Миодраг Живковић: Не, Јовић је наредио да се скину њих две голе, она се скинула а Ђурђевић је увео Н [REDACTED] у ту прву собу где је била та беба, и тај сам креветац видео мало пре него што су та врата била отворена док сам ту стајао, док је Јовић њу ту испитивао Р [REDACTED] и тако.

Председник већа: И ви ту стојите?

Опт.Миодраг Живковић: Да, ја сам стајао сво то време и Данило је стојао на корак од мене.

Председник већа: Колико сам схватила рекли сте да сте покушали да кажете да то не раде?

Опт.Миодраг Живковић: Па ја сам у пар наврата њима говорио да изађу напоље, међутим нико ме није слушао, Данило се, мислим једино што знам, што сам приметио је то да је Данило био запрепашћен и чисто сам сигурно да је тај момак био тотално оно ОК, да је био приморан од стране Јовића, што нисам знао уопште, да дође ту уопште и да покаже ту кућу.

Председник већа: Значи ви сте имали прилике да видите да је дошло до силовања?

Опт.Миодраг Живковић: Да, да, видео сам.

Председник већа: И колико сте се ту задржали од момента када је кренуло силовање?

Опт.Миодраг Живковић: Па од момента кад је то кренуло силовање, ја сам био већ, ми смо већ били, ја сам мислим био већ десет минута ту кад је Јовић, ја сам видео силовање док је Јовић силовао њу, кад је Ђурђевић оборио на под ја сам поново звао, кад је Ђурђевић почео да је силује ја сам изашао напоље из куће. Позвао сам Данила, Данило је само овако слагао раменима, ништа ми није рекао, ја сам се окренуо и изашо сам напоље.

Председник већа: А што нисте отишли?

Опт.Миодраг Живковић: Како сам мого да одем, била је ноћ, пола дванаест, аутомобил ми био заглављен, ја сам покушао да извучем тај аутомобил сам, међутим само је више пропадао у блато и нисам мого да га истерам на пут. Да сам мого сигурно бих отишо одатле, оставио би их све.

Председник већа: А реците ми када су изашли из куће да ли је било силовања у дворишту?

Опт.Миодраг Живковић: Не, не. Кад је Јовић сишо, девојке су убацили у камион, ја сам читао и у тим списима да су њих нешто малтретирали и у камиону, ја то стварно не знам, то нисам видео, ја сам са Н [REDACTED] везивао аутомобил, ту смо се бавили том сајлом и тако.

Председник већа: А да ли су у том вашем возилу била силовања, ту у дворишту док је још било, односно ту где се заглавило возило?

Опт.Миодраг Живковић: Не, не, оне нису улазиле у наше...

Председник већа: Нису улазиле?

Опт.Миодраг Живковић: Не, не.

Председник већа: Добро, читали сте спис вероватно па знате зашто вас то питам.

Опт.Миодраг Живковић: Ја сам читао све али нигде нисам нашао то да су оне биле у, у ову „128“ нико није улазио, она је била заглављена, улазио сам ја кад смо покушавали да је избацим одатле, међутим оне су, жене су све време биле у камиону кад је Јовић сишао, до момента када су заглавили камион, онда су их избацили напоље он и Ђурђевић. Тако да ја не знам шта се дешавало у камиону, то, читао сам да је нешто било у камиону, што можда и јесте, мислим, познајући Јовића и размишљајући о целој тој причи, али добро оне су то, читао сам ја њихове изјаве, после су то нешто негирале.

Председник већа: А реците ми значи после када сте кренули возилом, кад је Спасојевић отишао и када су била та силовања испред возила јел тако, по други пут?

Опт.Миодраг Живковић: Да, да, то је било на путу за Брчко, да.

Председник већа: Па шта ви радите?

Опт.Миодраг Живковић: Па ништа, једно време сам седео на место сувозача, па сам онда шетао ту, говорио сам им све време да идемо, међутим они док нису те баханалије остварили нису ме слушали, нису хтели да прекину то.

Председник већа: Ви видите да је вама стављено на терет да сте и ви силовали?

Опт.Миодраг Живковић: То је реко, прочито сам да је то реко Ален Ристић, међутим и описао је мене како сам ја имао минђушу, у ствари је препричао своје дело вероватно.

Председник већа: Значи ви само стојите и посматрате?

Опт.Миодраг Живковић: Да.

Председник већа: Па јесте ли покушали тада, том приликом да их зауставите да не раде то?

Опт.Миодраг Живковић: Причам да, али нико ме уопште, ма нису хтели да причају са мном. И сво време и у кући сам схватио, јер они су се сво време бранили, ја сам читао списе, како је њима Јовић био командант, како, међутим врло су били сви актуелни у тим, том претресу куће, врло су лепо сарађивали као да су били тим. Мислим то сам схватио ја касније, али било је већ касно за све.

Председник већа: Добро, да ли има неких додатних питања? Нема питања.

Ми имамо заказан видео линк са судом у Босни и Херцеговини у 13 часова, направићемо једну паузу кратку да видимо шта се дешава са режијом и да ли ће тачно на време бити успостављена видео конференцијска веза. Сачекаћете мало. За Спасојевић Данила.

Опт.Миодраг Живковић: Ја сам хтео још нешто да кажем.

Адв.Драган Палибрк: Ја се извињавам, ја нисам добио обавештење да ће он бити данас саслушаван.

Опт.Миодраг Живковић: Да, мени у позиву то није писало, за 19-ти.

Адв.Драган Палибрк: Није то писало за данас ево имам ваш позив, нико ме није упозорио да, мислим чисто би било лепо да се спремим за саслушање, јел се слажете са мном.

Председник већа: Могуће је, могуће, то смо нешто накнадно. Да, могуће да је то нешто накнадно било, јер нисмо могли да успоставимо видео конференцијску везу.

Адв.Драган Палибрк: Ево позив што сам добио ја...

Председник већа: Верујем, верујем.

Адв.Драган Палибрк: Чисто сматрам да би било лепо да се спремим мало, мислим нема везе.

Председник већа: Јел можете да направите неку паузу, ви знате, ви сте читали те списе и упознати сте са исказом.

Адв.Драган Палибрк: Ја се извињавам, да вам будем искрен, ја сам једино читао и на ово ћу инсистирати апсолутно до краја поступка, ово је за мене једина истина, ово што су давали пред Српском републиком Босне и Херцеговине, Министарство за унутрашње послове изјаве, то сам и на припремном рочишту рекао, мене само ово занима, јер ово је једина истина, овде једино сви од Хајрете до, описују шта се стварно догодило.

Председник већа: Добро, само ми реците....

Адв.Драган Палибрк: Све остало апсолутно је за мене небитно.

Председник већа: Разумем шта хоћете да кажете. Да ли можемо да испитамо данас сведока Спасојевић Данила, јер имамо стварно велики проблем да закажемо видео конференцијску везу?

Адв.Драган Палибрк: Колегенице, знате колико вас поштујем и ценим, због вас ја ћу прихватити али морате разумети да нисам стигао да се припремим, али прихватићу да то радимо данас, нема никаквих проблема, из ових разлога које сте ви рекли.

Председник већа: Ајде да направимо паузу, ако хоћете погледајте, извршите унит у спис, у исказ у све.

Адв. Драган Палибрк: Није, није потребно ако имамо у један сат можемо одма, понављам изузетно ценим и цело ово веће и пуно поверење у њега имам да ћемо овде истину, мене овде истина занима највише, ја сам најзаинтересованији за истину.

Председник већа: Не, не, морамо да направимо паузу.

Адв. Драган Палибрк: Е једино ако морате због неког другог, а због мене не морате.

Председник већа: Због техничких разлога.

Адв. Драган Палибрк: Значи нема проблема, прихватам, конструктивни смо, конспиративни, само да се установи истина.

Председник већа: Пауза 15 минута.

Настављено у 13.15 часова.

Добар дан. Видим да смо успоставили видео конференцијску везу са судом у Босни и Херцеговини. Да ли се чујемо.

Судија суда БиХ Лагумџија Халил: Добар дан, ја вас добро чујем, поздрављам колеге у суду у Београду из суда Босне и Херцеговине у Сарајеву, ево ми смо поступили по вашем захтјеву, у судницу се налази приведени сведок Спасојевић, ја сам га питао каквог је здравља и...

Председник већа: Морам да вас прекинем, јако слабо вас чујем, изгледа ће нам бити потребне слушалице.

Судија суда БиХ Лагумџија Халил: Добро, и ја вас поздрављам из суда Босне и Херцеговине из Сарајева, ми смо поступили по вашем захтјеву, у судницу се налази свједок Спасојевић, питао сам га каквог је здравља, рекао је да је способан да свједочи па ћемо дати могућност да га ви испитате, надам се да ће техника добро радити и да ћете ову процесну радњу успјешно привести до краја.

Председник већа: Хвала вам пуно. Хоћете се молим вас само ви представити, нисам чула ваше име, ви сте судија?

Судија суда БиХ Лагумџија Халил: Ја сам судија овог суда Лагумџија Халил.

Председник већа:

Констатује се да је успостављена видео конференцијска веза са судом Босне и Херцеговине, јавља нам се судија Лагумџија Халил, који је задужен у предмету међународне правне помоћи и извештава да је у суд приступио сведок Спасојевић Данило, те да је способан да данас да исказ пред судом.

Ја бих вас само молила да нам потврдите идентитет Спасојевић Данила и да нам кажете из ког документа сте утврдили његов идентитет.

Судија суда БиХ Лагумџија Халил: Па ево овако, он код себе обзиром да се налази на издржавању казне затвора у Фочи, нема документ којим би доказао свој идентитет, али је на наше тражење уз достављање потребних података дакле од судске полиције доведен, тако да на основу тога утврђујемо да је то његов идентитет.

Председник већа: Захваљујем.

Констатује се да је Спасојевић Данило на издржавању казне затвора.

Судија суда БиХ Лагумџија Халил: У КПЗ Фоча.

Председник већа:

У КПЗ Фоча и да је управо из КПЗ-а Фоча и доведен у суд а ради давања исказа у својству сведока.

Добар дан господине Спасојевићу.

Сведок Данило Спасојевић: Добар дан.

Председник већа: Да ли ме чујете?

Сведок Данило Спасојевић: Да.

Председник већа: Хоћете ми рећи ваше пуно име и презиме?

Сведок Данило Спасојевић: Спасојевић Данило.

Председник већа: Реците ми где сте рођени?

Сведок Данило Спасојевић: [REDACTED]

Председник већа: Где је ваше пребивалиште?

Сведок Данило Спасојевић: [REDACTED]

Председник већа: Добро. Које године сте рођени?

Сведок Данило Спасојевић: [REDACTED]

Председник већа: Добро, да ли сте у сродству са оптуженим Живковић Миодрогом?

Сведок Данило Спасојевић: Не.

Председник већа: Нисте у сродству. Добро, Ви сте позвани као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, дакле не смете ништа прећутати. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима

себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли вам је то јасно?

Сведок Данило Спасојевић: Јасно.

Председник већа: Добро. Ви по закону дужни сте и да положите заклетву.

Сведок Данило Спасојевић: Добро.

Председник већа: Понављајте текст заклетве за мнош. Заклињем се својом чашћу.

Сведок Данило Спасојевић: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што будем питан.

Сведок Данило Спасојевић: Да ћу о свему што будем питан.

Председник већа: Говорити само истину.

Сведок Данило Спасојевић: Говорити само истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Данило Спасојевић: И да ништа од онога што ми није познато да нећу прећутати.

Председник већа: Што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Данило Спасојевић: Што ми је познато.

Председник већа:

Сведок Спасојевић Данило опоменут, заклет па изјави:

Господине Спасојевићу, ви сте давали исказ ако се сећате то је било 03.02.2012. године, јел се сећате.

Сведок Данило Спасојевић: Сећам се.

Председник већа: Да ли остајете код тог исказа?

Сведок Данило Спасојевић: Остајем.

Председник већа: Остајете у целости јел тако?

Сведок Данило Спасојевић: Јесте.

Председник већа: Само ми још реците ви сте за овај догађаја такође осуђени јел тако?

Сведок Данило Спасојевић: Јесте.

Председник већа: Осуђени сте на казну затвора у трајању од пет година?

Сведок Данило Спасојевић: Јесте.

Председник већа: Добро. Реците ми молим вас ја сам само хтела ово у ствари да вас поучим, да ће вам питања најпре поставити заменик тужиоца за ратне злочине, он вас је и предложио да будете испитани у својству сведока. Изволите, дајем реч заменику тужиоца.

Заменик тужиоца: Заменик тужиоца Кнежевић. Реците ми колико се сећате сада, пуно је времена прошло од тада овог догађаја везано за убиство А. Р. и силовање његове ћерке и снахе, Н. односно Х. Јел се сећате тога догађаја, испричајте нам нешто о томе, испричајте нам како је дошло до тога, ваше учешће, ко је у томе учествовао? Кажите.

Сведок Данило Спасојевић: Сећам се. Овако је било, била је ноћ, не знам колко је тачно сати било, у граду није било воде и ја сам кренуо у један кафић, пошто сам био на дужности, кренуо сам у кафић да попијем сок или пиво, не знам шта сам, то не сећам се. У кафићу су сједели четворица, не сједели, стојали су четворица за шанком, пети је био у униформи исто у ћошку на великој столици је сједио. Ја сам пришо шанку, пошто је у мене комшија радио као конобар код тог човјека и попио сам пиће и причао сам с њим, а тај комшија конобар је разговарао са једним од њих, тај човјек који је разговарао с њима носио је чин капетана, био повисок, имао је браде.

Заменик тужиоца: Јел се сећате ових осталих како су изгледали?

Сведок Данило Спасојевић: Један је исто био повисок, други мањи и један је био црн као Ром је био.

Заменик тужиоца: Шта се даље дешава?

Сведок Данило Спасојевић: Прича испада, они причају и тај мени, овај конобар тај комшија мој каже мени па јел знаш ти ће је Р. кућа, реко знам, комшије, како нећу знати и онда опет даље су причали и на један пут устаје, прилази тај што је носио чинове, прилази мени и каже идеш с нама и почео, не реко ја морам пошто обезбеђујемо фирму ја морам ић у фирму. Онда он је пуцао из пиштоља у врата, он је био пијан и онда ме изгурао, изгурао ме тај њихов капетан што је био вођа, изгурао ме из кафића, један момак који је био ту, који је ишао са мнош Лука Симић и неки професор, пошто су познавали мене он је устао да ме као одбрани и онда су они почели на њега, тај највише капетан који је био наоружан с пиштољом и имао је да ли аутоматску или неку пушку, не знам, и онда се они вратили.

Заменик тужиоца: А реците ми, само тренутак. Та лица која ви говорите јесу ли била у униформи или су били, како су били обучени или у цивилу, јел се сећате?

Сведок Данило Спасојевић: Ја мислим да су били двојица, тројица у униформи. Не могу тачно, знам да је овај био у униформи Војске Југославије, она шарена униформа, тај који је носио чин капетана. Један је био, пантоле су биле од НАТО пакта, не знам шта је горе била да ли јакна или униформа, блуза.

Заменик тужиоца: А остали јел се сећате како су били обучени?

Сведок Данило Спасојевић: Не.

Заменик тужиоца: Јесу ли били наоружани?

Сведок Данило Спасојевић: Јесу били.

Заменик тужиоца: Јел се сећате каквим цевима? Пушке, пиштољи?

Сведок Данило Спасојевић: Био је „шкорпион“, био је овај она противтенковска бомба, пиштољ, дал је био овај колт или магнум не знам.

Заменик тужиоца: Како сте ви били обучени? Цивилно, војно?

Сведок Данило Спасојевић: Ја сам био, био сам у плавој униформи. Била је на мени плаве пантоле и плава кошуља.

Заменик тужиоца: Јел био неко од њих у цивилилу?

Сведок Данило Спасојевић: Не знам не могу се сјетити.

Заменик тужиоца: Не можете се сетити.

Сведок Данило Спасојевић: Не могу се сјетити.

Заменик тужиоца: Шта се дешава даље?

Сведок Данило Спасојевић: И одлазимо ми према кући тој, кад смо пришли кући не знам ко је возио слетио је у канал. Овај са колима.

Заменик тужиоца: А која су кола?

Сведок Данило Спасојевић: „128“, Стојадин.

Заменик тужиоца: Јел сте претходно ишли код вас на посао?

Сведок Данило Спасојевић: Јесмо, јесмо и то. Јесмо ишли.

Заменик тужиоца: Што?

Сведок Данило Спасојевић: Ишли да овај назову кући.

Заменик тужиоца: И долазите ту и слетите у јарак шта се даље дешава?

Сведок Данило Спасојевић: Тај што је њима био главни мени виче „вичи“. Ја нисам хтио, он мене удари цеву у пределу бубрега. Неко се почео бунити од њих, овај што ме дира. Био је повисок тај што се с њим почео свађат. Нисам рекао пре тога у ме је био службени пиштољ, онај тај је мени узео пиштољ тај службени.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Данило Спасојевић: И ја сам викнуо онда, видио сам одио **ђаво шалу** да богда сам пустио да пуца и у мене, и овај, један је остао са мном, тројица су улетили у кућу ...

Заменик тужиоца: Ко је остао с вама?

Сведок Данило Спасојевић: Осто је тај као Ром што је био.

Заменик тужиоца: Јел тај што је остао с вама био у цивилној одећи или у војној?

Сведок Данило Спасојевић: Не могу се сјетити, мрак је, није било светла.

Заменик тужиоца: А Ром је?

Сведок Данило Спасојевић: Ја.

Заменик тужиоца: Јел имао неко нешто на глави капу? Јел имао неко бркове, браду носио? Минђуше?

Сведок Данило Спасојевић: Није имо.

Заменик тужиоца: Не.

Сведок Данило Спасојевић: Није имо.

Заменик тужиоца: Али је био Ром?

Сведок Данило Спасојевић: Ја мислим да је био.

Заменик тужиоца: Јел био ајде да пробамо овако, у погледу старости јел то био неко ко је најстарији, средњи или најмлађи од њих свих?

Сведок Данило Спасојевић: Па онако, средњих година.

Заменик тужиоца: Остао с вама где?

Сведок Данило Спасојевић: Остали овај напољу.

Заменик тужиоца: Вас двојица напољу?

Сведок Данило Спасојевић: Излази, они изводе једнога мушкарца млађег човјека, момка да ли је човек или момак то не знам и излази овај напоље. И код тог човјека темељ је неки био ми смо сјели на темељ ту и сад галама унутра, не знам шта се дешава и колко су они остали дал 5, 10, 15 минута, 20 минута и то не могу вам тачно рећ излазе они, износе ловачку пушку, дају о томе напољу што је био са мном дају њему ту ловачку пушку, не знам шта су још изнели и изводе двије младе девојке.

Заменик тужиоца: Јел сте ви улазили унутра икако?

Сведок Данило Спасојевић: Нисам, ни ја ни он.

Заменик тужиоца: Како се, добро, и те две што су изашле јел су обучене, необучене, како су?

Сведок Данило Спасојевић: Дал су биле у спаваћници или не, не могу тачно вам рећи то.

Заменик тужиоца: Добро. Шта се даље дешава?

Сведок Данило Спасојевић: И сад овај питају кад су изашли питају овога сина од Раме, овај где можеш наћ кола? И он их одводи у комшилук, одводи ја мислим да је „Југо“ био да, „Југо“ истерали, не, неко је развалио врата од њих, ми смо били крај улице на капији. Заправо, били смо у унутрашњем делу дворишта. И они овај, ударе неком ногом нисам видио ко је тачно, удара ногом у врата, разбија, улази, колко је осто не могу вам рећ, излази отвара гаражу и истерује кола. После тога овај долазимо према згради, ја сам хтео да побегнем, а не, не, само мало. Кад су они изашли овај, син од Раме кренуо је према мени ја њему кажем „бјежи, убиће те“, неко виче каже „уби га, уби га“ и ја њему „бјежи у њиве убиће те“ и момак је побјегао и отишао је он. После тога само мало, после тога сједамо у кола, сједамо пошто ја морам у фирму, овај долазимо у град. Ја тражим од тог пиштољ да ми врати службени пиштољ како ћу ујутро раздужит, он неће, неће, неће и на крају један високи, висок међу старијим тим, каже „врати момку, да има проблема, има породицу да добије отказ“ и он мени враћа тај пиштољ ја одем на аутобуску станицу, узем телефон и назовем полицију. Ја онда сам у фирми и долази полиција интервентни вод, ја идем с њима у станицу, ја испричам тако кад није прошло не знам колко тачно пола сата, сат времена можда и више, доводи полиција њих. Ето.

Заменик тужиоца: Тамо кад сте били код куће Ра █████ јел се чуо неки пуцањ?

Сведок Данило Спасојевић: Није пуцањ овај исто као да је био пригушивач, само је мало пукло, то сам рекао и прије.

Заменик тужиоца: А јел су вам рекли кажите.

Сведок Данило Спасојевић: Нисам ни чуо овај да је убијен док нисам дошао у станицу полиције.

Заменик тужиоца: Немам питања више.

Председник већа: Немате више питања. Изволте.

Адв. Драган Палибрк: Мене само занима јел сте ви давали изјаву 15.06.1992. године, Центру службе безбедности у Бјељини? Тај исти дан кад се то десило и дан после?

Сведок Данило Спасојевић: Е овако, само ми је инспектор Спасојевић донио и каже потпиши овде, никакву ја изјаву нисам дао.

Сведок Данило Спасојевић: Не сећам се.

Председник већа: Да ли сте чули да ли се том приликом неко бунио пошто сте ни били испред куће да се неко љутио или рекао да се изађе напоље, да било шта да сте чули да неко се супротстављао свему томе што се дешавало у кући?

Сведок Данило Спасојевић: Јесте, један онај високи.

Председник већа: Који високи?

Сведок Данило Спасојевић: Висок, један био нижи, двојица високи. Онај капетан је њи увео а тај што је био сличне висине капетану он је се бунио.

Председник већа: И шта је рекао? Шта у ком смислу се бунио, шта је говорио?

Сведок Данило Спасојевић: Псовао му матер, онда шта је ово јел си мене довео овде да ја пљачкам е тако у том смислу.

Председник већа: А реците ми како је изгледао ако не можете да се сетите, говорите само као високи, како је изгледао конкретно тај који је псовао и љутио се?

Сведок Данило Спасојевић: Па не могу се сјетити тачно да ли је смеђ онако.

Председник већа: Јел има нешто карактеристично? Јел имао бркове, браду?

Сведок Данило Спасојевић: Није имо.

Председник већа: Није имао.

Сведок Данило Спасојевић: Није имо.

Председник већа: А тај што је стајао са вама како кажете да је изгледао као Ром, јел имао минђушу?

Сведок Данило Спасојевић: Није имо.

Председник већа: Није имао.

Сведок Данило Спасојевић: Тај није имо зато што сам видио онај најмањи је имо минђушу. Најмлађи међ њима. И знам да су у полицији му откинули те минђуше и било им криво што су мене ударали кад су дошли ови моји пријатељи онда су на њих тамо шта су радили, тукли их.

Председник већа: Добро, јел сте ви чули шта су они причали кад су изашли из куће? Да ли су спомињали? Јел било силовања или јел сте ви чули неку причу?

Сведок Данило Спасојевић: Нису, нису ништа спомињали.

Председник већа: Ништа нису спомињали.

Сведок Данило Спасојевић: Не сећам се.

Председник већа: Да ли сте чули да ли се том приликом неко бунио пошто сте ни били испред куће да се неко љутио или рекао да се изађе напоље, да било шта да сте чули да неко се супротстављао свему томе што се дешавало у кући?

Сведок Данило Спасојевић: Јесте, један онај високи.

Председник већа: Који високи?

Сведок Данило Спасојевић: Висок, један био нижи, двојица високи. Онај капетан је њи увео а тај што је био сличне висине капетану он је се бунио.

Председник већа: И шта је рекао? Шта у ком смислу се бунио, шта је говорио?

Сведок Данило Спасојевић: Псовао му матер, онда шта је ово јел си мене доводи овде да ја плъчкам е тако у том смислу.

Председник већа: А реците ми како је изгледао ако не можете да се сетите, говорите само као високи, како је изгледао конкретно тај који је псовао и љутио се?

Сведок Данило Спасојевић: Па не могу се сјетити тачно да ли је смеђ онако.

Председник већа: Јел има нешто карактеристично? Јел имао бркове, браду?

Сведок Данило Спасојевић: Није имо.

Председник већа: Није имао.

Сведок Данило Спасојевић: Није имо.

Председник већа: А тај што је стајао са вама како кажете да је изгледао као Ром, јел имао минђушу?

Сведок Данило Спасојевић: Није имо.

Председник већа: Није имао.

Сведок Данило Спасојевић: Тај није имо зато што сам видио онај најмањи је имо минђушу. Најмлађи међ њима. И знам да су у полицији му откинули те минђуше и било им криво што су мене ударали кад су дошли ови моји пријатељи онда су на њих тамо шта су радили, тукли их.

Председник већа: Добро, јел сте ви чули шта су они причали кад су изашли из куће? Да ли су спомињали? Јел било силовања или јел сте ви чули неку причу?

Сведок Данило Спасојевић: Нису, нису ништа спомињали.

Председник већа: Ништа нису спомињали.

Сведок Данило Спасојевић: Нису споменули за силовање. Ја сам у станици чуо за силовање и за убиство.

Председник већа: Нисте чули ни пуцањ то сте рекли. Јел сте чули пуцањ?

Сведок Данило Спасојевић: Пуцањ овај чуо сам као пуцањ, није био јак дал је био пригушивач дал је нешто било, ал није било јако.

Председник већа: И кад су изашли јел сте питали шта је то пукло?

Сведок Данило Спасојевић: Нисам ништа.

Председник већа: Ништа нисте питали?

Сведок Данило Спасојевић: Како ћу питати кад и ја се препо.

Председник већа: А реците ми те девојке које су изашле како су вам деловале?

Сведок Данило Спасојевић: Преплашене.

Председник већа: Јел сте рекли јел су биле обучене, јел голе, како су изгледале?

Сведок Данило Спасојевић: Не могу вам рећ, не сећам се тачно ал знам да су ми у станици рекли да су биле голе.

Председник већа: Не сећате се кад сте их видели како су изгледале?

Сведок Данило Спасојевић: Не сећам се.

Председник већа: Мислим да ли су биле обучене? Не.

Сведок Данило Спасојевић: Не знам, не могу.

Председник већа: Не знате. Да ли вам је остало у сећању неко да је био у некој светлој тренерци?

Сведок Данило Спасојевић: Не.

Председник већа: Уопште вам није у сећању да је неко био у тренерци?

Сведок Данило Спасојевић: Не.

Председник већа: Не. Добро. Да ли има још неких питања? Да ли ви имате Живковићу неко питање? Немате. Добро. Господине Спасојевићу ако немате ништа више да нам наведете...

Сведок Данило Спасојевић: Имам само да рекнем ово. Стварно, ја сам упропастио и породицу и живот свој, ја прво никад у животу нисам згазио мрава, ја цаба лежим овде и нису требали то да ураде, ко год је урадио нек одговора за себе, а ја што лежим ради други и што су покрили друге људе а мене затворили цаба то је срамота и суда у Бјељини и свега.

Председник већа: Добро. Ја вам се захваљујем. Ми смо завршили са вашим испитивањем. Можете ићи. Да ли је ту колега Халил?

Стручни сарадник суда БиХ Гучић Данијел: Опростите, судија Халил је морао да оде, имао је хитну ситуацију приватну тако да у сваком случају је рекао мени да вам се захвалим, да вас поздравим и ето ту смо у сваком случају када опет буде требала сарадња путем видео конференцијске везе.

Председник већа: Само да се представите ко је сад ово све изговорио.

Стручни сарадник суда БиХ Гучић Данијел: Стручни сарадник судије Халила односно вјећа 3 одјела.

Председник већа: Добро. Ја вам се захваљујем на пруженој правној помоћи, можемо да се одјавимо.

Констатује се да је одјављена видео конференцијска веза са судом Босне и Херцеговине. Поздрав из Београда.

Председник већа: Добро, то би било онда све за данас. Изволите, да ли имате неки предлог?

Адв. Драган Палибрк: Пре овог процесног предлога, ја бих само уважено веће, мада је мање-више овај клијент потврдио, адвокат Драган Палибрк, ја се извињавам, шест месеци сам био у штрајку па сам заборавио како се поступа пред Специјалним судом, не замерите ми. Адвокат Драган Палибрк, значи, мада је овај сведок принципијелно у потпуности потврдио мог, јасно је да тај Ром нема, није средњих година, само бих питао мог клијента колико је тада имао година у то време, ако може да одговори само накнадно питање?

Председник већа: Станите овде, молим вас.

Адв. Драган Палибрк: Ја се извињавам, само питање за Миодрага Живковића.

Опт. Миодраг Живковић: Ја сам имао 32 године тад, '92., '59. годиште, 33 године.

Председник већа: Добро, можете се вратити.

Адв. Драган Палибрк: Јасно је ко је остао с њим али ја ипак више верујем мом клијенту и овој верзији коју је он рекао, наравно то ће све суд ценити али бих оставио само једну могућност ако дозволите, пошто стварно нисам стигао сада, он је давао пет изјава, знам да у суштини је доста мењао те изјаве, ако буде било потребно да се накнадно овај сведок саслуша, ето то је једна моја молба, не мора да значи да ће до тога уопште доћи али волео бих ипак да упоредим шта је причао јер мени је најбитније оно што је причао '92. године као и за све остало. То је што се тиче тога. Што се тиче процесног предлога ја бих данас искористио прилику да пре свега замолим овај суд, ово веће да мог клијента после близу годину дана колико је у притвору пусти да се брани са слободе, да му укине притвор. Ја бих то само у пар реченица образложио, нећу ваше драгоцено време трошити. Ви сте видели да ја ни једну жалбу Апелационом суду на

продужење и одређивање и касније продуживање притвора нисам изјавио из простог разлога што сам неког принципијелног становишта да судеће веће које најбоље познаје предмет, најбоље има увид у ситуацију је једино компетентно да одлучи да ли је ипак време да се неко пусти на слободу. Имајући у виду оно, да не кажемо што ми адвокати стално помињемо златно правило него законско правило да је притвор заиста рестриктивна мера и да није сама по себи циљ нити казна, зато се обраћам први пут већу и прошли пут на припремном рочишту председнику већа са овим предлогом. Пре свега желим да кажем да адреса мог клијента како стоји у тим решењима свим, која се практично само преписују, нису ни једно није оригинал за себе, него је преписано од претходног, значи да је адреса фиктивна. Није адреса фиктивна, он је сувласник тог стана, не може бити фиктиван на својој адреси, односно где је сувласник стана. Он дефинитивно ту живи и увек је живео. Ово што има на [REDACTED] он је данас објаснио, то је његова викендица, он тамо проводи време лети као што 99,8% људи који имају викендице проводе време у тим викендицама када дође лепо време за то, значи има јасну адресу али је остављена и могућност да му се на овој другој адреси пошаље позив. Исто тако оно што наводи се у решењу о продужавању притвора да је знао из средстава јавног информисања да се води поступак против њега просто је нетачно. Наравно да није знао јер гледао сам пажљиво 1000 тих, бранилац сам од првог дана у том предмету, само је речено ко је осуђен али никад није речено води се поступак против Миодрага Живковића који је у бекству или је прекинут поступак, то никад нико није објавио ни један медиј, а пошто 100%, 1000% верујем да он то није урадио што није урадио, јер не верујем зато на његову реч или на, него за оно што сам читао у Центру јавне безбедности '92. јер мени је то једини овде доказ, значи човек је био убеђен да против њега није ни покренут поступак, да тужилац, и убеђен, то му једино верујем да је онај ко је то радио и осуђен за то, значи није могао из средстава јавног информисања знати да се против њега и потерница подигла и да се води поступак, то нико и никад нигде није објавио и то може, ја бих волео да то чланови већа који су кажу где, који је то медиј објавио његово име да се против њега води поступак, односно да је он у бекству. Значи, ја желим да кажем да је сво време био доступан и да су људи из полиције долазили да га обавесте ако буде, што је он на припремном рочишту и рекао, чини ми се, овде, ако буде се неки поступак водио доћи ће, уручиће му позив, значи имао је од припадника органа унутрашњих послова који су га обилазили на Ади. Одакле знамо ми за ову адресу на [REDACTED] значи, управо зато што је неко долазио да га тамо обиђе, да му тамо донесе. Није то тајна. Он је сво време ту и живео, сво време ту био, сво време продавао играчке у Ташмајданском парку. Ја сам доставио овде и доказ да он има фирму преко које то ради и ево користим ову прилику да то суду приложим као доказ. значи, човек живи свој живот нормално сматрајући да ништа није урадио због чега би требао да буде овде и суд може и не мора да верује али то је просто истина јер он није ухапшен ни у иностраној земљи, он није ухапшен ни на било ком пункту који би указивао да ће да побегне, а ми знамо да овде много јачи играчи који можда имају и милионе али у еврима, нису могли да се скривају до века, а не човек који живи од свог рада и што ће да омалтерише нешто, од чега ће он да финансира своје бекство, значи опасност од бекства је равна нули. Није никад ни бежао али и да хоће не може. Ја хоћу да кажем још једну ствар, хоћу да укажем и на судску праксу зашто сматрам да стварно данас на петак 13. треба мом клијенту да се укине притвор из људских разлога. Овде смо сви имали прилике, посебно Ви уважена председнице већа дуго радите у Одељењу ратних злочина, имали смо страшне случајева и ја сам, знате и сами, многим од тих бранилац, па су људима укидани притвори који су били оптуживани, који су осуђени на 20 година затвора на слободи, значи ако будемо неку, занемаримо и судску праксу и то је Апелациони суд одлучивао да се ти људи пуштају, али да занемаримо и ту судску праксу људски је да неко исто добије шансу да се јави сваке недеље полицији, да се

уредно зна и води евиденција где је, да да обећање да ће се појављивати да ли је то неко, ево само од мојих клијената у претходним поступцима прекршио икад, није. Неће то ни Миодраг Живковић, њему се не исплати, јер он ће овде доказати да је невин, значи, и да није урадио то што му тужилац ставља на терет. Значи, апсолутно, апсолутно много лакшим мерама може се потпуно постићи циљ који се до сад постигао притвором, мада ја сматрам да то првог дана није било потребно. Због тога, чак и ако једноставно сматра суд да можда неком мером треба обезбедити заиста данас са овим проширеним ЗКП-ом стоје нам много мера којима можемо исти тај ефекат да постигнемо, од забране напуштања Републике Србије, забране напуштања боравишта, забране напуштања стана можемо и то у тој [REDACTED] или, не знам ни како се зове његова улица та на [REDACTED] то знам сигурно, значи да би био, значи може се апсолутно постићи ефекат исти, а да то не буде притвор и указујем и на тај велики протек времена, мислим да и он треба да добије шансу као што је на десетине, да не кажем стотине људи који су били процесуирани за ратне злочине добили, тако да ја вас ово, ево доставио сам и овај доказ од фирме, он има фирму која послује, ради, доказ да је сво време ту. Миодрага Живковића ћете видети овде на сваком претресу, то будите убеђени.

Опт. Миодраг Живковић: Могу ја то да вам обећам.

Председник већа: Добро. Хоћете да додате, изволите.

Адв. Драган Палибрк: Хвала вам.

Опт. Миодраг Живковић: Ја могу то лично да вам обећам и да немам разлога да бежим. Нисам бежао уопште сво ово време. Ја сам заустављен на моторциклу, проверио ме је полицајац и привели су ме у потерничко одељење.

Председник већа: Добро.

Опт. Миодраг Живковић: Друго, излазио сам, ишо сам преко границе, ишо сам, мислим, прелазио сам границе у Хрватску, у Босну, ишо сам у Дечане, носили смо неку хуманитарну помоћ, ја и мој кум који седи овде у публици, никад нисам имао тај проблем. Ја нисам знао да сам тражен, верујте. Сво време сам живео нормално, чак шта више полицајац из Чукарице који су ме нашли ту, они су рекли „добро ОК, они те траже, али као ако буде нешто оставићеш нам“ и телефон сам им дао.

Председник већа: Добро, добро, можете се вратити на место.

Опт. Миодраг Живковић: Да ми јаве као да не би ме привођили, да би ја долазио сам.

Председник већа: Добро.

Опт. Миодраг Живковић: Да сам знао ко ми је адвокат сигурно бих у сарадњи са њим дошао овде, мислим никакав проблем.

Председник већа: Добро.

Бранилац оптуженог адвокат Драган Палибрк предлаже да се укине притвор према Миодрагу Живковићу који је одређен по тачки 1 јер сматра да не стоје више

разлози за притвор. Оптужени се налази на адреси [REDACTED] у Београду, повремено борави [REDACTED], истиче да има уредно пријављену фирму и у прилог томе прилаже извод о регистрованим подацима привредног субјекта агенције за привредне регистре под бројем [REDACTED]

Оптужени Живковић Миодраг изјави да уколико му се притвор укине да ће се уредно јављати на заказане главне претресе.

С тим у вези бранилац наводи да се мера присуства окривљеног може обезбедити и неком од блажих мера.

Изволите заменик тужиоца.

Заменик тужиоца: Ја се противим предлогу браниоца. Сви разлози због којих је притвор одређен па продужаван у више наврата стоје и даље. Адресе које се помињу у оптужном акту и адресе на којима наводи оптужени да се налазио и налази су управо оне адресе на које је четири године полиција покушавала да га нађе и суд, али безуспешно, значи он се на тим адресама није налазио, ни у тој адреси која фигурира као [REDACTED] нити на овој другој [REDACTED], [REDACTED] где је он био, где није био ја не знам, у сваком случају он се на тим адресама није налазио, није нађен четири године. То су околности које доводе у питање да ли би он да се сада пусти на слободу био доступан нашем, био могуће да ли би се уопште одазивао позивима суда и долазио. Чињеница да те силне године није био пронађен на тој адреси говори довољно у прилог оваквог мог изјашњења данас. Значи, предлажем да му се продужи притвор, односно сви разлози због којих је притвор одређен и продужен стоје и даље по нашем налазишту.

Председник већа:

Заменик тужиоца за ратне злочине сматра да и даље стоје разлози по којим му је притвор и одређен и противи се укидању притвора.

Само ми реците, да ли Ви имате неки телефон у том стану?

Опт. Миодраг Живковић: Да.

Председник већа: Фиксни.

Опт. Миодраг Живковић: Да.

Председник већа: Приђите, кажите.

Опт. Миодраг Живковић: Да, имам фиксни телефон.

Председник већа: И који је број?

Опт. Миодраг Живковић: [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]

Опт. Миодраг Живковић: Да.

Председник већа: А да ли имате и у викенд насељу телефон?

Опт. Миодраг Живковић: Не.

Председник већа: Само овде?

Опт. Миодраг Живковић: Да, имам и мобилни телефон.

Председник већа: Добро. Веће ће одлучити о овом вашем предлогу.

Направићемо паузу од 10 минута.

Настављамо у 14,15 часова.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

* Према оптуженом Живковић Миодрагу, са личним подацима као у списима мера притвора која му је одређена решењем истражног судије Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду Ки.По2 бр.1/14 од 07.05.2014. године, а која му се рачуна од 06.05.2014. године када је лишен слободе,

На основу одредбе члана 189 став 3 у вези става 1 ЗКП и члана 209 став 1 у вези члана 208 и 190 став 1 у вези члана 188 тачка 6 ЗКП замењује се **МЕРОМ ЗАБРАНЕ НАПУШТАЊА СТАНА** и одређује да оптужени Живковић Миодраг не може без одобрења напустити стан у којем борави у улици [REDACTED]

Окривљени може да без одобрења напусти стан у којем борави само ако је то неопходно ради хитне медицинске интервенције у односу на њега или лица са којим живи у стану односно ради избегавања или спречавања озбиљне опасности по живот или здравље људи или имовине већег обима.

Окривљени је дужан да о напуштању стана разлогу и месту на којем се тренутно налази без одлагања обавести повереника из органа управе надлежног за извршење кривичних санкција.

На основу члана 190 у вези члана 188 тачка 6 ЗКП налаже се да се према оптуженом Живковић Миодрагу коме је одређена мера забране напуштања стана примени електронски надзор ради контролисања поштовања ограничења која су одређена при чему ће се уређај за лоцирање одашиљач ставити на зглоб руке или ноге окривљеног односно други начин причврстити од стране стручног лица које ће притом окривљеном дати детаљна упутства о начину рада уређаја. Стручно лице рукује уређајем којим се даљински прати кретање окривљеног и његов положај у простору пријемником, а електронски надзор обавља орган државне управе надлежан за извршење кривичних санкција.

Уколико окривљени прекрши меру забране напуштања стана против њега може бити одређен притвор. Предметна мера забране напуштања стана може трајати док за то постоји потреба а најдуже до правноснажности пресуде односно до упућивања

окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, с тим што је суд дужан да свака 3 месеца испита да ли је даље трајање мере оправдано.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се одлаже, а следећи главни претрес заказује се за **19. фебруар 2015. године са почетком у 9,30 часова судница број 2.**

За 19. фебруар предвиђено је испитивање сведока Авдић Хурема, Авдић Фате и Франц Низаме.

Довршено у 14,20 часова.

Записничар,

Председник већа-судија